

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niemożności stosowania rozporządzenia nr 1049/2001 WE;
- ewentualnie stwierdzenie naruszenia prawa w łącznym stosowaniu rozporządzeń nr 1049/2001 WE oraz 45/2001 WE;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji 2008-0600 Europejskiego Inspektora Ochrony Danych
- stwierdzenie, że wniosek o dostęp do dokumentów nie spełnia warunków wymaganych rozporządzeniem nr 45/2001 WE;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, w której Inspektor stwierdził, że ujawnienie w toku krajowego postępowania sądowego niektórych danych dotyczących kariery skarżącej w Komisji Wspólnot Europejskich nie jest sprzeczne z przepisami rozporządzeń nr 45/2001 WE ⁽¹⁾ oraz 1049/2001 WE ⁽²⁾.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że:

- zaskarżona decyzja jest nieuzasadniona w zakresie w jakim opiera się na rozporządzeniu nr 1049/2001 WE, które w tej sprawie zdaniem skarżącej nie ma zastosowania, gdyż wniosek o dostęp nie dotyczył dokumentu w rozumieniu rozporządzenia nr 1049/2001 WE, lecz wyłącznie danych osobowych;
- nawet przy założeniu, że rozporządzenia nr 1049/2001 WE oraz 45/2001 WE stosują się łącznie w niniejszej sprawie, strona pozwana przy ich stosowaniu naruszyła prawo poprzez uznanie, że warunki wymagane rozporządzeniem nr 45/2001WE, dotyczące przetwarzania danych osobowych, stosują się tylko wtedy, gdy znajduje zastosowanie wyjątek z art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 WE;
- strona pozwana naruszyła przepisy rozporządzenia nr 45/2001WE w zakresie w jakim wniosek o dostęp nie dotyczył dokumentu ani nie opierał się na żadnej z przesłanek legalności przetwarzania danych osobowych przewidzianych w art. 5 rozporządzenia nr 45/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener and Shanghai Prime Machinery przeciwko Radzie

(Sprawa T-170/09)

(2009/C 153/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener (Szanghaj, Chiny) i Shanghai Prime Machinery (Szanghaj, Chiny) (przedstawiciele: K. Adamantopoulos i Y. Melin, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w zakresie w jakim:
  - naruszono trzymiesięczny termin na powiadomienie o ustaleniach w zakresie traktowania na warunkach rynkowych, sprzecznie z art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi,
  - bezzasadnie odrzucono wniosek skarżących o traktowanie na zasadach rynkowych, z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. c) część pierwsza pierwszego akapitu rozporządzenia podstawowego,
  - bezzasadnie odrzucono wniosek skarżących o traktowanie na zasadach rynkowych, z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. c) druga część pierwszego akapitu rozporządzenia podstawowego,
  - ustalenia oparto na niewystarczających informacjach z naruszeniem obowiązku starannego i bezstronnego zbadania istotnych aspektów każdej sprawy co gwarantuje wspólnotowy porządek prawny w zakresie procedur administracyjnych,
  - przerzucono ciężar dowodu na eksportujących producentów wnoszących o traktowanie na warunkach rynkowych, z naruszeniem ogólnych zasad prawa wspólnotowego, w szczególności zasady dobrej administracji,

- naruszono art. 1 ust. 1 i 2, art. 2, art. 3 ust. 1, art. 5, art. 6, art. 8, art. 10 ust. 1, art. 11 i art. 15 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego jako, że wykorzystano odmowę traktowania na warunkach gospodarki rynkowej w celu wyrównania subsydiów,
- nie dokonano dostosowania różnic, które miały wpływ na porównywalność cen, z naruszeniem art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- nie przedstawiono uzasadnienia dla podtrzymania odmowy traktowania na warunkach rynkowych z naruszeniem art. 253 WE,
- ustalenia zostały dokonane w toku postępowania, którym naruszono podstawowe prawo do obrony skarżących uniemożliwiając im skuteczne podważenie niektórych ustaleń zasadniczych dla obliczenia ceł i wniosków z dochodzenia, oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności rozpatrywanego rozporządzenia wskazując następujące podstawy:

W zakresie pierwszego zarzutu skarżące podnoszą, że art. 2 ust. 7 lit. c) drugi akapit rozporządzenia podstawowego został naruszony, gdyż decyzja w sprawie traktowania na warunkach rynkowych została podjęta po upływie trzymiesięcznego terminu wskazanego w tym przepisie i po tym jak Komisja posiadała wszystkie informacje istotne dla obliczenia marginesów dumpingu skarżących.

W zakresie drugiego zarzutu skarżące podnoszą, że sporne rozporządzenie narusza pierwszy akapit art. 2 ust. 7 lit. c) poprzez odmowę uwzględnienia wniosku skarżących o traktowanie na zasadach rynkowych, choć wykazały one, że podejmują decyzje wyłącznie w odpowiedzi na sygnały rynkowe bez żadnej interwencji państwa. Zdaniem skarżących w spornym rozporządzeniu nie zidentyfikowano żadnych okoliczności, które wskazywałyby na interwencję państwa przed, w czasie lub po okresie objętym dochodzeniem. Skarżące podnoszą ponadto, w zakresie trzeciego zarzutu, że zaskarżone rozporządzenie narusza pierwszy akapit art. 2 ust. 7 lit. c), z tego względu że skarżące w ramach ciężącego na nich ciężaru dowodowego wykazały, że koszty zasadniczych surowców odpowiadały cenom rynkowym.

W zakresie czwartego zarzutu skarżące podnoszą brak starannego i bezstronnego badania. W szczególności ustalenie, że ceny surowców w Chinach były zniekształcone w następstwie subsydiowania, które wykorzystano dla uznania, że skarżące nie

zakupywały surowców po cenach rynkowych, było oparte na niewystarczających informacjach a Komisja nieprawidłowo oceniła dowody w zakresie sektora stali w Chinach.

W zakresie piątego zarzutu skarżące twierdzą, że sporne rozporządzenie narusza ogólne zasady prawa WE a w szczególności zasadę dobrej administracji, wyrażoną w art. 41 Karty Praw Podstawowych, jako że nałożono na nie bezzasadny ciężar dowodu dla celów wykazania, że przeważają warunki rynkowe, czego wymaga art. 2 ust. 7 lit. c).

W zakresie szóstego zarzutu skarżące podnoszą, że sporne rozporządzenie narusza rozporządzenie antysubsydyjne, jako że wykorzystuje odmowę MET w dochodzeniu antydumpingowym do wyrównania subsydiów, które można badać wyłącznie w świetle podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego po przeprowadzeniu dochodzenia.

W zakresie ósmego zarzutu, skarżące podnoszą, że brak jest podstawy prawnej dla odmowy dostosowania normalnej wartości w oparciu o argument, że ceny surowców były zniekształcone, wbrew uzasadnieniu przedstawionemu przez instytucje UE w celu odrzucenia wniosku o dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.

W zakresie dziewiątego zarzutu skarżące podnoszą, że w dokumencie zawierającym projekt zastosowania środków ostatecznych Komisja jedynie przeformułowała i powtórzyła ten sam argument użyty w dokumencie w zakresie MET, nie analizując przedstawionych dowodów ani nie przedstawiając powodów odrzucenia wniosku. Ponadto skarżące twierdzą, że sporne rozporządzenie nie zawiera żadnego uzasadnienia potwierdzenia odrzucenia dowodów przedstawionych przez skarżące.

Wreszcie, w zakresie ostatniego zarzutu skarżące podnoszą, że ich prawo do obrony zostało naruszone, gdyż nie miały dostępu do informacji istotnych dla obliczenia wartości normalnej i marginesu dumpingu.

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) przeciwko Radzie

(Sprawa T-172/09)

(2009/C 153/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gem-Year Industry Co. Ltd and Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (przedstawiciele: K. Adamantopoulos i Y. Melin, adwokaci)